

48 домъ. Но "Вышній не живѣе въ храмовѣ съ рѣжжъ направены, както казува про-
49 рокъ-тъ: "Небо-то е прѣстолъ мой, а зема-
та е подножіе на нозѣ-тъ ми. Кой храмъ ще съградите за мене? казува Гос-
сподъ; или кое мѣсто за мойъ почивкъ?
50 Всичко това не направи ли го моя-та рѣ-
51 ка? "Твърдоглави и съ "необрѣзаны сърдца и уши; вы всякога ся противите Духу Святому: както бащи-тъ вы, така и вы.
52 "Кого отъ пророцы-тъ не изгонихъ отъ-
ци-тъ ви? а още и убихъ оныя които прѣдизвѣстихъ за идваніе-то "на тогова Праведника, на когото вы сега станяхте
53 прѣдатели и убійци; "Вы които приехте законъ-тъ чрѣзъ служеніе-то ангелско, и го не удържахте.
54 А тѣ като "чухахъ това, кжсахъ имъ ся сърдца-та *отъ ядъ*, и скръцахъ съсъ
55 жбы на него. А Стефанъ, "испълненъ съ Духъ Святъ, погледнъ на небо-то и видѣ славъ-тъ Божій, и Иисуса че стоеше
56 отдесно на Бога; И рече: Ето, "виждамъ небеса-та отворены, "и Сына человѣче-
57 скаго че стои отдесно на Бога. Но тѣ като извикахъ съ гласъ голѣмъ, зату-
лихъ си уши-тъ, и единодушно ся впу-
58 снѣхъ върхъ него. И като го "изведохъ внѣ изъ града, "хвърляхъ върхъ него каменіе. И "свидѣтели-тъ сложихъ дре-
хы-тъ си при нозѣ-тъ на нѣкой момъкъ на име Савлъ. И хвърляхъ каменіе върхъ Стефана, който ся "моляше и казуваше:
60 Господи Иисусе, "прими духъ-тъ ми. И като "коѣнничъ извика съ гласъ голѣмъ: "Господи, не имъ считай тойзи грѣхъ. И това като рече заспа.

ГЛАВА 8.

1 А "Савлъ съизволяваше на убиваніе-то му. И по това врѣме станъ голѣмо гоненіе противъ церквъ-тъ въ Иерусалимъ; и "всичкы ся разидохъ по Иудейскы-тъ и Самарійскы-тъ мѣста, освѣи апостолы-тъ.
2 И нѣкои благоговѣишии чловѣци погребохъ Стефана, и "направихъ надъ него
3 голѣмъ плачъ и рыданіе. А "Савлъ правѣше голѣмъ поврѣдъ на церквъ-тъ, понеже влѣзуваше въ всякъ къщъ, и влачаше мжжіе и жены, та ги прѣдава-
4 ше въ тъмницъ. А "ѣтзи които бѣхъ ся

разышли, обхождахъ и благовѣствоввахъ слово-то.

5 И "Филиппъ слѣзе въ единъ Самарій-
скый градъ, и проповѣдуваше имъ Хри-
6 ста. И внимаваше народъ-тъ единодушно на това което имъ говорѣше Филиппъ, като чухахъ *всичкы* и виждахъ знаменія-
7 та които правѣше. Защото нечисти-тъ духове, съ голѣмъ гласъ изыкувахъ и излѣзувахъ "отъ мнозина които ги има-
хъ; и мнозина разслабени и хроми ис-
8 цѣдени быхъ. И станъ радость голѣма
9 въ оныи градъ. А въ градъ-тъ отъ по на-
прѣдъ имаше нѣкой си чловѣкъ на име Симонъ, който правѣше "магіи, и омаю-
ваше народъ-тъ Самарійскый, като "ка-
зуваше себе си че е великъ нѣкой си:
10 На когото всички отъ малъкъ до голѣмъ давахъ вниманіе и казувахъ: Тойзи е
11 велика-та сила Божія. И внимавашъ на него, по това че доста врѣме бѣше ги
12 омаювалъ съ магіи-тъ си. Но когато повѣрувахъ въ Филиппа, който благовѣст-
13 вуваше "за царство-то Божіе, и за името Иисусъ Христово, крыцавахъ ся мжжіе
и жены. И самъ си Симонъ повѣрова, и покрѣстенъ намѣрваше ся всякога при
Филиппа, и като гледаше че ставатъ знаменія и чудеса голѣмы, удивляваше ся.
14 А като чухъ апостолы-тъ които бѣхъ въ Иерусалимъ, че Самарія пріе слово-то Бо-
15 жіе, проводихъ имъ Петра и Іоанна, Кои-
то като слѣзохъ, помолихъ ся за тѣхъ,
16 "за да примажъ Духа Святого. (Защото "не бѣ слѣзълъ още ни на одного отъ тѣхъ *Духъ Святый*, но "само бѣхъ крѣстени
17 "въ име-то Иисусъ Христово.) Тогазъ "въз-
лагахъ рѣцѣ на тѣхъ, и примахъ Духа
18 Святого. А като видѣ Симонъ че съ въз-
лаганіе-то на апостолскы-тъ рѣцѣ ся да-
ваше Святыи Духъ, принесе имъ сребро,
19 и казуваше: Дайте и на мене тѣзи власти, щото върхъ когото възложъ рѣцѣ, да
20 прима Духа Святого. А Петръ му рече: Сребро-то ти съ тебе наедно въ погыбель
да бѣде; защото си "възъмнѣлъ че "даръ-
21 тѣ Божій съсъ сребро ся придобыва. Ты нѣмашъ часть нито дѣлъ въ това, защото
22 сръдце-то ти не е право прѣдъ Бога. За-
то покай ся отъ тѣзи твои злобъ, и моли ся Богу, "дано бы ти ся простилъ
23 тойзи на сръдце-то ти номысль; Понеже

ѡ 3 Цар. 8; 27. 2 Лѣт. 2; 6.
6; 18. Гл. 17; 24.
ѡ Иса. 66; 1, 2. Мат. 5; 34,
35. 23; 22.
ѡ Исх. 32; 9. 33; 3. Иса. 48;
4.
ѡ Лев. 26; 41. Втор. 10; 16.
Іер. 4; 4. 6; *10. 9; 26. Іез.
44; 9.
ѡ 2 Лѣт. 36; 16. Мат. 21; 35.
23; 34, 37. 1 Сок. 2; 15.
ѡ Гл. 3; 14.
ѡ Исх. 20; 1. Гал. 3; 19. Евр.
2; 2.

ѡ Гл. 5; 33.
ѡ Гл. 6; 5.
ѡ Іез. 1; 1. Мат. 3; 16. Гл.
10; 11.
ѡ Дан. 7; 13.
ѡ 3 Цар. 21; 13. Лук. 4; 29.
ѡ Евр. 13; 12.
ѡ Лев. 24; 16.
ѡ Втор. 13; 9, 10. 17; 7. Гл.
8; 1. 22; 20.
ѡ Гл. 9; 14.
ѡ Исх. 31; 5. Лук. 23; 46.
ѡ Гл. 9; 40. 20; 36. 21; 5.
ѡ Мат. 5; 41. Лук. 6; 28. 23; 31.

—

ѡ Гл. 7; 58. 22; 20.
ѡ Гл. 11; 19.
ѡ Быт. 23; 2. 50; 10. 2 Цар.
3; 31.
ѡ Гл. 7; 58. 9; 1, 13. 21. 22;
4. 26; 10, 11. 1 Кор. 15;
9. Гл. 1; 13. Фил. 3; 6. 1
Тим. 1; 13.
ѡ Мат. 10; 23. Гл. 11; 19.
ѡ Гл. 6; 5.
ѡ Мат. 16; 17.
ѡ Гл. 13; 6.
ѡ Гл. 5; 36.
ѡ Гл. 1; 3.
ѡ Гл. 2; 38.
ѡ Гл. 19; 2.
ѡ Мат. 28; 19. Гл. 2; 38.
ѡ Гл. 10; 48. 19; 5.
ѡ Гл. 6; 6. 19; 6. Евр. 6; 2.
ѡ Мат. 10; 8. Вижъ 4 Цар.
5; 16.
ѡ Гл. 2; 38. 10; 45. 11;
17.
ѡ Дан. 4; 27. 2 Тим. 2; 25.